

Een wandeling op 't Hoofd

■ Een wandeling naar het uiteinde van het Westerstaketsel blijft zowel bij Oostendenaars als bij toeristen populair.

Het staketsel voor 1910 (Foto Lysiane)

Als bewijs van die bewering kunnen alle verzamelaars van Oostendse prentkaarten getuigen. Het volstaat om een blik te werpen op de vele kaarten die over het Westerstaketsel zijn uitgegeven. Bijna zonder moeite kunnen we uit de periode tussen 1900 en 1950 een honderdtal kaarten opdiepen met de maritieme wandeling als onderwerp.

Op die kaarten ziet men het lichttorentje dat de zeelieden het begin van de havengeul wijst. Toen de eerste toeristen in de tweede helft van de 19de eeuw de wandeling ontdekten, kwam er al vlug een

primitief consumptiehuis. Ook werden er vislijnen en visnetten verhuurd. Een toerist kon op die manier met wat geluk zelf een tong of een krabbetje vangen. Op die manier kon hij er prat op gaan dat hij eigenhandig in de Noordzee had gevist.

Barak in open lucht

Op de oudste kaart, een beeld uit 1910 – ziet men heel wat wandelaars. De dames droegen een hoed en een lange rok, de heren meestal een sportieve pet. Tevens ziet men ook al een bedelaar, die met zijn

Het staketsel in de jaren dertig (Foto Lysiane)

twee krukken hoopt op enkele aalmoezen.

De tweede kaart laat een nieuw consumptieproduct zien van na de Tweede Wereldoorlog. Er is een nieuwe barak gebouwd als eet- en drankgelegenheid. Met het mooie weer staan er al veel tafels en stoelen buiten. Men kon er in volle zeelucht iets drinken, wat zeker bevorderlijk was voor de gezondheid. Let ook op de vijf dienststers met hun kraakwitte voorschoten aan. Zij waren er trots op dat ze in die tijd zo'n goede seizoensjob hadden. Op diezelfde kaart valt ook op dat er bij consumptietafel-

tjes een allegaartje meubilair hoort. Je ziet een reeks lichte stoeltjes met gebogen rugsteunen, enkele rieten zeteltjes en enkele klapstoeltjes. De wandelaars stoorden zich echter niet aan het gelegenheidsmeubilair. Zij waren al heel gelukkig daar te kunnen zitten en rusten, terwijl de golven onder hen klotsten.

We moeten onze lezers bekennen dat we voor onze collectie kaarten over de staketsels altijd een bijzondere belangstelling gekoesterd hebben. Misschien met reden als echte Oostendenaar, denken we.